

Beeldmerk van God

Bij Hemelvaartsdag

Toen onze dochter nog een kleuter was, wist zij precies wat Hemelvaart betekende. Haar kindertheologie luidde: 'Dat Jezus met een vaart naar de hemel ging.'

Wat zij als volwassen vrouw zou zeggen, weet ik niet. Ik heb het haar nooit gevraagd. Maar grote kans dat ze niet zo snel meer een antwoord heeft als toen. Ze heeft er zelfs misschien nooit echt meer bij stil gestaan. Zo vergaat het namelijk de meeste mensen.

Hemelvaartsdag is het stiefkindje van het kerkelijk jaar. Dat blijkt alleen al uit het woord 'dag'. Alle andere kerkelijke hoogtijdagen worden 'feesten' genoemd: Kerstfeest, Paasfeest, Pinksterfeest. Maar als de hemelvaart van Jezus wordt herdacht is het ineens een 'dag'!

Of heeft die 'dag', net als Goede Vrijdag, misschien te maken met een zekere droefheid? Jezus vertrekt definitief. De hemelvaart betekende voor zijn eerste leerlingen dus ook een vorm van missen. Niet iets om bij te juichen.

Toch pleit ik ervoor om ook de hemelvaart als een feest te zien. De hemelvaart is een vorm van hemels eerbewijs. Jezus wordt definitief opgenomen in de werkelijkheid van God. Het laat zien: nu kunnen wij nooit meer over God spreken zonder ook Jezus ter sprake te brengen.

De Bijbel noemt Jezus ergens: 'Icoon van de onzichtbare God' (Colossenzen 1,15). Als wij het woord 'icoon' gebruiken bedoelen we: iets is kenmerkend voor iets groters. Zo is Jezus nu voor altijd beeldmerk van God zelf.

Hemelvaart is dan ook niet vorm van missen, maar een vorm van eren en gunnen. We zijn blij dat deze mens, die een broeder voor ons was, een ereplaats heeft gekregen bij God...nee, *in* God.

Voor de kleuter die mijn dochter ooit was, gebeurde er met Hemelvaart nog iets. Iets wat een vreugdevol ontzag opriep. Misschien moeten we ook op Hemelvaartsfeest weer worden als kinderen.